

Sygn. akt **II Cz 2140/14**

POSTANOWIENIE

Dnia 19 grudnia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Szczecinie Wydział II Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym

Przewodniczący: SSO Violetta Osińska

Sędziowie: SO Marzenna Ernest

SO Tomasz Szaj (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 19 grudnia 2014r. w Szczecinie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) **S.**

przeciwko **A. P., B. P., M. P. i T. P.**

o zapłatę

na skutek zażalenia A. P. i B. P. na postanowienie wydane przez Sąd Rejonowy Szczecin- Centrum w Szczecinie w dniu 2 stycznia 2014 r. w sprawie o sygn. akt I Nc 1366/13

oddala zażalenie .

SSO Tomasz Szaj SSO Violetta Osińska SSO Marzenna Ernest

Sygn. akt **II Cz 2140/14**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 2 stycznia 2014 r. Sąd Rejonowy Szczecin- Centrum w Szczecinie w sprawie o sygn. akt I Nc 1366/13 odrzucił sprzeciw pozwanych B. P., M. P. i T. P. od nakazu zapłaty wydanego w postępowaniu upominawczym w dniu 29 sierpnia 2013 r.

W uzasadnieniu postanowienia Sąd Rejonowy podał, że w dniu 29 sierpnia 2013r. wydany został nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym. Pozwani w ustawowym terminie wywiedli sprzeciw, który pozostawał dotknięty brakami formalnymi w postaci braku podpisów osób wnoszących pismo procesowe oraz braku odpisu pisma.

Zarządzeniem z dnia 15 października 2013 r. wszyscy pozwani zostali wezwani do uzupełnienia stwierdzonych braków formalnych, w terminie tygodnia pod rygorem odrzucenia sprzeciwu.

Powyższe wezwanie zostało uznane za doręczone pozwany B. P., M. P. i T. P. z dniem 6 listopada 2013r. (podwójna, prawidłowa awizacja przesyłki sądowej), a wyznaczony im termin bezskutecznie upłynął z dniem 13 listopada 2013r. Pozwani B. P., M. P. i T. P. nie uzupełnili braków formalnych sprzeciwu; nie złożyli swych podpisów i nie przedłożyli odpisu sprzeciwu. Jedynie pozwany A. P. wywiązał się nałożonego nań obowiązku.

Sąd I instancji odrzucił sprzeciw wniesiony po upływie terminu zgodnie z art. 504 § 1 k.p.c.

Zażalenie na powyższe orzeczenie złożyli A. P. i B. P. i zaskarżając je w całości wnieśli o jego uchylenie. W treści zażalenia skarżący wskazali, że B. P., M. P. i T. P. nie mogli uzupełnić braków formalnych sprzeciwu w terminie z następujących względów: B. P. przebywała w tym czasie w G. opiekując się ciężko chorym członkiem rodziny, który zmarł w dniu 4 stycznia 2014 r. M. P. i T. P. nie mieszkają natomiast pod wskazanym adresem, są tam jedynie zameldowani. M. P. od około 8 lat nie mieszka w S., a od 2 lat przebywa na stałe w (...). T. P. wyprowadził się 4 lata temu i nie utrzymuje kontaktów z rodziną.

Na skutek informacji zawartej w zażaleniu, Sąd Rejonowy Szczecin- Centrum w Szczecinie w dniu 11 sierpnia 2014 r. na podstawie art. 502¹ § 1 k.p.c. uchylił nakaz zapłaty wydany w niniejszej sprawie w postępowaniu upominawczym w dniu 29 sierpnia 2013 r. stosunku do pozwanej M. P. z uwagi na niemożność dokonania jego doręczenia wskazanej pozwanej na terenie kraju ze względu na zamieszkiwanie tej pozwanej na stałe za granicą i brak aktualnego adresu jej zamieszkania, a także na podstawie art. 177 § 1 pkt 6 zawiesił postępowanie w sprawie w stosunku do pozwanej M. P..

Sąd Rejonowy nie znalazł podstaw do uchylenia nakazu zapłaty i zawieszenia postępowania z wyżej wymienionych przyczyn w stosunku do T. P., ponieważ osobiście odebrał on nakaz zapłaty pod wskazanym w pozwie jego adresem zamieszkania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Zażalenie okazało się nieuzasadnione.

W niniejszej sprawie pismem z dnia 17 października 2013 r. Sąd Rejonowy wezwał wszystkich pozwanych do uzupełnienia braków formalnych złożonego przez nich sprzeciwu od nakazu zapłaty poprzez osobiste podpisanie sprzeciwu albo złożenie podpisanego sprzeciwu wraz z jego odpisem w terminie tygodnia pod rygorem odrzucenia sprzeciwu. Wskazane braki formalne uzupełnił jedynie pozwany A. P., na co wskazał również Sąd Rejonowy w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia. W stosunku do niego postępowanie będzie toczyło się dalej. Stosownie bowiem do art. 505 § 1 k.p.c. w razie prawidłowego wniesienia sprzeciwu nakaz zapłaty traci moc, a przewodniczący wyznacza rozprawę i zarządza doręczenie powodowi sprzeciwu razem z wezwaniem na rozprawę.

Brak również podstaw do uwzględnienia zażalenia w stosunku do pozwanej B. P..

Zgodnie z art. 504 § 1 k.p.c. Sąd odrzuca sprzeciw wniesiony po upływie terminu lub z innych przyczyn niedopuszczalny albo którego braków pozwany nie usunął w terminie.

Pozwana B. P. pismem z dnia 17 października 2013 r. została wezwana do uzupełnienia braków formalnych sprzeciwu. Wezwanie kierowane do pozwanej należy uznać za prawidłowo doręczone.

Stosownie do treści art.138 § 1 k.p.c., jeżeli doręczający nie zastanie adresata w mieszkaniu, może doręczyć pismo sądowe dorosłemu domownikowi, a gdyby go nie było - administracji domu, dozorczy domu lub sołtysowi, jeżeli osoby te nie są przeciwnikami adresata w sprawie i podjęły się oddania mu pisma. Dla adresata, którego doręczający nie zastanie w miejscu pracy, można doręczyć pismo osobie upoważnionej do odbioru pism (§2).

Zgodnie natomiast z art. 139 § 1 k.p.c. w razie niemożności doręczenia w sposób przewidziany w artykułach poprzedzających, pismo przesłane za pośrednictwem operatora pocztowego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. - Prawo pocztowe należy złożyć w placówce pocztowej tego operatora, a doręczane w inny sposób - w urzędzie właściwej gminy, umieszczając zawiadomienie o tym w drzwiach mieszkania adresata lub w oddawczej skrzynce pocztowej ze wskazaniem gdzie i kiedy pismo pozostawiono, oraz z pouczeniem, że należy je odebrać w terminie siedmiu dni od dnia umieszczenia zawiadomienia. W przypadku bezskutecznego upływu tego terminu, czynność zawiadomienia należy powtórzyć.

W niniejszej sprawie przesyłka skierowana do pozwanej B. P. zawierająca wezwanie do uzupełnienia braków formalnych sprzeciwu po dwukrotnej awizacji w dniach 22.10.2013 r. i 30.10.2013 r. została w dniu 7.11.2013 r.

zwrócona do nadawcy z adnotacją „adresat nieobecny” (k.45). Termin na uzupełnienie braków formalnych sprzeciwu upłynął pozwaney z dniem 13.11.2013 r. W związku z tym brak jest podstaw do kwestionowania postanowienia Sądu I instancji, który w sposób prawidłowy zastosował przepis art. 504 § 1 k.p.c., albowiem uchybienie terminowi do usunięcia braków sprzeciwu przez pozwaną jest niewątpliwe. Podnoszone przez pozwaną w zażaleniu okoliczności dotyczące przyczyn nieuzupełnienia braków formalnych sprzeciwu dotyczące pozwaney B. P. mogłyby jedynie stanowić uzasadnienie wniosku o przywrócenie jej terminu do wniesienia sprzeciwu na podstawie art. 168 § 1 k.p.c., albowiem świadczą nie o tym, że pozwana usunęła braki w terminie, lecz o tym, że nie uczyniła tego bez swojej winy. W konsekwencji na podstawie tych okoliczności pozwana winna złożyć wniosek o przywrócenie terminu do złożenia sprzeciwu od nakazu zapłaty.

W stosunku do pozwaney M. P. zażalenie również jest na obecnym etapie postępowania bezzasadne, ponieważ w dniu 11 sierpnia 2014 r. nakaz zapłaty wydany w sprawie I Nc 1366/13 został uchylony co do niej, a postępowanie zostało do niej zawieszane.

Odnosząc się z kolei do pozwanego T. P. zażalenie podlegało oddaleniu z takich samych przyczyn, jak w stosunku do pozwaney B. P.. Pozwany T. P. odebrał osobiście nakaz zapłaty wydany w sprawie I Nc 1366/13 w dniu 29 sierpnia 2013 r. przez referendarza sądowego w Sądzie Rejonowym Szczecin- Centrum w Szczecinie (k.30). Następnie pozwany został wezwany do uzupełnienia braków formalnych sprzeciwu- przesyłka po dwukrotnej awizacji w dniach 22.10.2013 r. i 30.10.2013 r. została w dniu 7.11.2013 r. zwrócona do nadawcy z adnotacją „adresat nieobecny” (k.44). Termin na uzupełnienie braków formalnych sprzeciwu upłynął pozwanemu z dniem 6.11.2013 r. W związku z powyższym również w tym przypadku Sądu I instancji prawidłowo zastosował przepis art. 504 § 1 k.p.c. i odrzucił sprzeciw pozwanego, którego braków nie uzupełnił on w terminie. Niezrozumiałe są natomiast stwierdzenia zażalenia dotyczące się pozwanego T. P., że wyprowadził się i nie utrzymuje kontaktów, skoro wniósł sprzeciw od nakazu zapłaty i osobiście odebrał przesyłkę z nakazem zapłaty. Pozwany, pomimo stosownego pouczenia przy doręczeniu nakazu zapłaty, nie wskazał innego adresu, pod którym należałoby dokonywać dla niego doręczeń.

Mając powyższe na uwadze, stosownie do art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. Sąd Okręgowy orzekł jak w sentencji.

(...)

(...)

1. (...)

2. (...)

(...)

(...)

3. (...)

4. (...)

(...)